

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319010240
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319010240.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Jána Vanka a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci odsúdeného G. M., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného G. M. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 08.05.2020, sp. zn.2Nt/21/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného G. M. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného G. M. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Levice pod sp.zn. 3T/181/2013, v ktorej bol odsúdený pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov. Súd I. stupňa na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a podstatným obsahom spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/181/2013. Odsúdený bol vypočutý prostredníctvom videokonferencie medzi Okresným súdom Levice a ÚVTOS Želiezovce a na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného návrhu na povolenie obnovy konania, pretože sa necíti byť vinným zo skutku, za ktorý bol odsúdený. Bol uznaný vinným na základe výpovede spoluobžalovaného, pričom jeho výpoveď nemožno považovať za vierohodnú, nakoľko sa sám dopúšťal trestnej činnosti a jedine táto výpoveď ho mala usvedčovať. Odsúdený S. vypovedal tak, aby si pre seba privodil nižší trest a jeho označil za organizátora. Výpoveď spoluobvineného spochybňuje preto, že sústavne pácha trestnú činnosť, bol drogový závislý a trestnú činnosť páchal aj v čase, keď chodili na pojednávania a sledovala ho aj NAKA za drogovú trestnú činnosť. Navrhol doplniť dokazovanie skúmaním duševného stavu U. S. za účelom zistenia, či bola jeho výpoveď vierohodná a tiež znova vykonal dokazovanie SMS správami, ktoré mal poslať U. S. jeho matke a bratovi. Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/181/2013 súd I. stupňa zistil, že rozsudkom Okresného súdu Levice pod sp. zn. 3T/181/2019 zo dňa 12.01.2016 boli obžalovaní U. S. a G. M. uznaní vinnými zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že: „dňa 15.03.2012 v čase o 03.20 h po vzájomnej dohode sa dostavili do mesta M., okres S. na motorovom vozidle zn. D. P. JF XXV, evidenčné číslo Q. XXXO., majiteľa G. M., z vozidla vystúpili, pričom G. M. išiel do herne G. na ul. J. č. XX zistiť koľko ľudí je v herni, následne z herne odišiel a zavolať na mobilný telefón U. S., že herňa je prázdna, na čo U. S. prišiel v čase po 04.00 h pred herňu a dal si na hlavu masku, vošiel do herne s hračkárskou pištoľou čiernej farby, namieril na krupierku G. K. a povedal jej: „nič sa Vám nestane, len mi dajte peniaze, kde sú peniaze, nebojte sa“, na čo barmanka otvorila zásuvku, z ktorej

si zobral 2 ks kožených čiernych peňaženiek v hodnote 13,30 eur a 26,70 eur s obsahom finančnej hotovosti vo výške 682,50 eur, následne z herne odišiel k nadjazdu za Želiezovcami, kde pre neho prišiel G. M. na jeho vozidle a odišli preč, pričom si peniaze rozdelili a svojím konaním spôsobili škodu pre majiteľa herne S. X. vo výške 40,-eur, čo predstavuje hodnotu peňaženiek a finančnej hotovosti v celkovej výške 682,50 eur, pričom obžalovaný G. M. takto konal, hoci bol už rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T 44/1998 zo dňa 14.06.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To 107/2001 zo dňa 19.10.2001 uznaný vinným pre trestný čin lúpeže spolupáchateľstvom ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 41 odsek 1 Trestného zákona k § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vtedy platného a iné a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny. Odsúdenému bol podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 5, odsek 7 Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 28.01.2016. Krajský súd v Nitre uznesením pod sp.zn. 1To/43/2016 zo dňa 10.08.2016 nevyhovel žiadosti odsúdeného o povolenie navrátenia lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn.3T/181/2013 zo dňa 12.01.2016 a navrátenie lehoty nepovolil a odvolanie odsúdeného zamietol. Z rozsudku sp.zn. 3T/181/2013 zo dňa 12.01.2016 a pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Levice sp.zn.3T/181/2013 vyplynulo, že na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obvinený U. S., ktorý sa ku spáchaniu skutku priznal a popísal konanie, ktorého sa dopustil spolu s obvineným G. M., s ktorým sa dohodli na spáchaní lúpeže. Obvinený G. M. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie lúpeže, uviedol, že spoluobvineného U. S. odviezol ako aj inokedy do Želiezoviec a následne sa mal pre neho vrátiť, pričom boli v kontakte cez telefóny. S. mu zavolať, aby prišiel pre neho a vtedy nazrel do herne G., kde hľadal U. S. a odišiel preč. Na pojednávaní tiež uviedol, že U. S. mal žiadať od jeho matky P. M. a jeho brata, aby mu požičali peniaze, a ak by ich dostal zmeniť výpoveď. Na hlavnom pojednávaní pri konfrontácii medzi obvinenými, pri ktorej obvinený S. sa vyjadril k SMS správam, ktoré poslal P. M. a N. M.. Vo veci boli na pojednávaní pred súdom vypočutí aj svedok poškodený S. X., svedkyňa G. K. a svedkyňa P. M., ktorá uviedla, že o lúpeži nemá vedomosť, spochybnila účasť G. M. na lúpeži a predložila k nahliadnutiu a prečítaniu z jej mobilného telefónu SMS správu, ktorú jej poslal U. S., v ktorej od nej žiadal peniaze. Vo veci 3T/181/2013 súd po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i v súhrne dospel k záveru, že skutok spáchali obvinení U. S. a G. M. a vina obvineného G. M. bola preukázaná, nielen výpoveďou obvineného U. S., ale aj výpoveďou svedkyne G. K., záznamom kamerového systému a výpismi hovorov medzi obvinenými. Súd sa vysporiadal aj s výpoveďou ods. U. S., ktorú považoval za vierohodnú s poukazom na ostatné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd I. stupňa po preskúmaní návrhu na povolenie obnovy konania, po vypočutí odsúdeného, oboznámení sa s obsahom trestného spisu sp.zn. 3T/181/2013 dospel k záveru, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nie je dôvodný. Uviedol, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je koncipovaná tak, aby bolo možné napraviť aj právoplatný rozsudok v dôsledku toho, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré sú tak závažné, že by mohli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste a teda zasiahnuť do nezameniteľnosti a stability právoplatného rozhodnutia. Možno ju povoliť, len ak súd zistí splnenie zákonných podmienok v zmysle § 394 Trestného poriadku. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou - odsúdeným a smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je návrh prípustný v zmysle § 396 ods. 3 Trestného poriadku. Súd I. stupňa skúmal, či dôkazy navrhnuté odsúdeným majú povahu skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a či sú takého charakteru, že by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne o treste odsúdeného. Za skutočnosti skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania. Skutočnosťou skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a ktorý spravidla bude potrebné preukázať ďalšími dôkazmi. Nezameniteľnosť a závažnosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa môže dosiahnuť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, medzi ktoré sa zaraďuje aj obnova konania. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízný princíp, nepreskúmava sa zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia. Posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Vo vzťahu k trestu je potrebné skúmať, či vzhľadom na tieto nové skutočnosti alebo dôkazy, by

pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Za nové skutočnosti sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh týka a ktoré môžu mať vplyv na zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. V konaní o obnove treba túto novú skutočnosť preukázať dôkazom. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. (R 6/1997).

Skutočnosti, ktoré odsúdený uviedol vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 3T 181/2016, sú len opakovaním jeho výpovede a obrany na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci, s ktorými sa súd vysporiadal pri rozhodovaní vo veci. Na hlavnom pojednávaní v trestnej veci sp.zn. 3T 181/2013 bola vypočutá aj svedkyňa P. M., ktorá sa vyjadrovala aj k SMS správam, ktoré mal poslať odsúdený Boris Lippo jej, ako aj bratovi odsúdeného N. M., tieto boli sudcovi predložené na oboznámenie, pričom odsúdený U. S. sa k týmto správam vyjadril a teda sa nejedná o nové skutočnosti, ktoré by mali preukazovať nevinu odsúdeného a ktoré neboli súdu známe v čase rozhodovania vo veci. Súd prvého stupňa sa v rozsudku vysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Spochybňovanie dôveryhodnosti výpovede spoluodsúdeného U. S., ktorý usvedčoval odsúdeného zo spáchania trestnej činnosti, nie je novou skutočnosťou alebo dôkazom súdu skôr neznámym, pretože odsúdený tieto pochybnosti vyjadril už na hlavnom pojednávaní. Skutočnosti, ktoré o odsúdenom U. S. uviedol odsúdený vo svojom návrhu, ktoré sa majú týkať údajnej ďalšej trestnej činnosti odsúdeného U. S., nepredstavujú nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Úlohou súdu nie je vyšetrovať alebo dokazovať, či odsúdený U. S. v čase rozhodovania vo veci sp.zn. 3T/181/2013 sa dopúšťal inej trestnej činnosti, resp. takto konal potom, ako bol odsúdený v tejto veci. Taktiež nie je úlohou súdu v rámci rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania vykonávať dokazovanie znaleckým skúmaním dôveryhodnosti výpovede odsúdeného U. S. v trestnom konaní vedenom pod sp.zn. 3T/181/2013, nakoľko aj s touto skutočnosťou sa vysporiadal súd pri rozhodovaní vo veci. Vzhľadom na uvedené súd zamietol návrh odsúdeného na doplnenie dokazovania vypočutím svedkyne P. M. a oboznamovaním SMS správ, ktoré jej poslal U. S., ako aj pribratím znalca za účelom skúmania duševného stavu ods. U. S. k dôveryhodnosti jeho výpovede. V predmetnej trestnej veci odsúdený nepredložil a neuviedol žiadne také nové skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktorých existencia by mohla sama o sebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému záveru o jeho vine, resp. k inému trestu. Súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona, pretože odsúdený G. M. už bol v minulosti odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, ktorý podľa Trestného zákona platného od 01.01.2006 vykazuje znaky zločinu, ktorého sa odsúdený dopustil opakovane. Trest uložený podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona vo výmere 10 rokov je primeraný s poukazom na osobu odsúdeného a charakter trestnej činnosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd I. stupňa, dospel k záveru, že vo veci odsúdeného neboli zistené podmienky obnovy podľa § 394 Trestného poriadku, a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tým, že ak by súd vykonal ním navrhnuté dôkazy, bolo by preukázané, že spoluobvinený je nevierohodná osoba. Súd rozhodoval o jeho návrhu svojvoľne, nezaujímaj ho, či je vinný alebo nie. Sudkyňa vychádzala z odsudzujúceho rozsudku. Sú o tom dôkazy, že U. S. napísal SMS správy jeho matke aj jeho bratovi, že ak mu dajú peniaze, zmení svoju výpoveď. Nevie, ako má dokázať, že je nevinný, vykonáva trest za trestnú vec, ktorú nespáchal. U. S. je notorický klamár, bez charakteru a žiadna trestná činnosť mu nikdy nebola cudzia. Je užívateľom omamných látok a aj napriek tomu mu súd uveril a dostal 3 roky, pričom by nemohol dostať za takýto druh trestnej činnosti, taký trest. Žiada, aby súd nariadil vykonať dokazovanie, aby dokázal, že je nevinný.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku

napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresným súdom, po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, a to oboznámením spisu Okresného súdu Nové Zámky vedeného pod sp. zn. 3T/12/2018 a prečítaním listinných dôkazov, neboli preukázané nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie návrhu na obnovu konania v danej veci. Okresný súd preto rozhodol správne o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pretože obnova konania sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Pretože sa krajský súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, v podrobnostiach naň poukazuje a dodáva, že účelom obnovy konania nie je vykonanie dokazovania na verejnom zasadnutí v nadväznosti na novotvrdené skutočnosti a dôkazy a týmto spôsobom zisťovať ich nový obsah alebo výsledok dôkazov v pôvodnom konaní, ale iba posúdiť, či tvrdené nové skutočnosti, ktoré nevyhnutne musia byť preukázané konkrétnymi dôkazmi s konkrétnym obsahom, sú spôsobilé za podmienok podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku odôvodniť iné rozhodnutie a nie je povinnosťou súdu overovať navrhovateľom iba tvrdené a nepreukázané skutočnosti a dôkazné bremeno je na odsúdenom, aby tvrdené skutočnosti, ktoré majú byť novým dôkazom, aj preukázal. Je nesprávna predstava odsúdeného, že súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania je povinný bez ďalšieho preverovať spôsob jeho obhajoby, navyše keď s takto postavenou obhajobou odsúdeného sa už v pôvodnom konaní súd vysporiadal.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

So zreteľom na uvedené krajský súd považoval rozhodnutie súdu I. stupňa za vecne správne a zákonné a odôvodnené v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, a preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.